

بررسی آسیب های لیگامانی زانو در شکستگی های تنہ استخوان ران

دکتر افشین طاهری اعظم^{*}، دکتر محمد تقی طهماسبی^{*}

تاریخ دریافت مقاله: ۸۷/۵/۴

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۷/۹/۲

* دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی زاهدان، دانشکده پزشکی، گروه ارتودنسی

چکیده

زمینه و هدف: در مطالعات مختلف آسیب های لیگامانی زانو هم زمان با شکستگی های تنہ استخوان ران گزارش شده است. شناخت این آسیب ها برای درمان درست و مشخص نمودن پیش آگهی لازم است. شکستگی استخوان ران به همراه آسیب نسوج نرم زانو مثل لیگامانها چالشی بزرگ در تشخیص و درمان بیماران دچار شکستگی تنہ ران محسوب می گردد. هدف از این مطالعه بررسی شیوه آسیب های لیگامانی زانو هم زمان با شکستگی تنہ استخوان ران است.

مواد و روش کار: در این مطالعه مقطعی از دی ماه سال ۸۵ تا دی ماه ۱۲۵ تعداد ۱۲۵ بیمار دچار شکستگی تنہ استخوان ران در بیمارستان خاتم الانبیاء زاهدان بررسی شدند که در همه بیماران شکستگی استخوان ران در اثر ضربه با انرژی زیاد ناشی از حوادث رانندگی ایجاد شده بود. تمام بیماران پس از ثابت شدن شکستگی در اطاق عمل زیر بیهوشی عمومی مورد معاینات لیگامانی زانو قرار گرفتند.

یافته ها: میانگین سنی بیماران ۲۶/۲ سال بود و ۱/۱ درصد از بیماران مرد بودند. از کل ۱۲۵ مورد شکستگی در بررسی بالینی ۳۹ مورد (۳۱/۲٪) آسیب لیگامانی زانو دیده شد که مشتمل بر ۱۸ مورد (۴۶/۲٪) آسیب رباط جانبی داخلی (MCL)، ۱۲ مورد (۳۰/۷٪) آسیب رباط صلیبی پشتی (PCL) و ۶ مورد (۱۵/۳٪) آسیب رباط جانبی خارجی (LCL) و ۳ مورد (۷/۸٪) نیز آسیب رباط صلیبی جلوئی (ACL) بود.

نتیجه گیری: یافته های فوق نشان می دهد که در شکستگی های تنہ استخوان ران احتمال همراهی آسیب های لیگامانی زانوی همان سمت زیاد است. (مجله طبیب شرق، دوره ۱۰، شماره ۴، زمستان ۸۷، ص ۳۱۲ تا ۳۲۱)

کلیدواژه ها: شکستگی استخوان ران، مفصل زانو، آسیب لیگامانی زانو

مقدمه

صحیح و کلاسیک زانو در شرایط ناپایدار شکستگی تنہ ران مورد غفلت واقع می گردد.

پدرسون و سرا در سال ۱۹۶۸ برای اولین بار مقاله ای با عنوان آسیب لیگامان های طرفی زانو همراه با شکستگی تنہ ران منتشر کردند.^(۱) در مطالعه دنیس و همکاران میانگین مدت زمان طول کشیده تا تشخیص آسیب لیگامانی زانو از زمان بروز آسیب ۱۲/۸ ماه بوده است.^(۲) مطالعه والینگ و همکاران نشان داد که با معاینه فیزیکی زانو می توان آسیب لیگامانی زانو را در ۳۳ درصد موارد تشخیص داد.^(۳) در مطالعه دو کامپوز و همکاران در بیماران مبتلا به شکستگی استخوان ران معاینه فیزیکی و سپس آرتروسکوپی تشخیصی زانو بلا فاصله پس از

استخوان ران بلندترین استخوان بدن است و یکی از شایع ترین استخوان هایی است که در جریان ضربات با انرژی زیاد دچار شکستگی می گردد. انرژی زیادی که برای شکستن این استخوان لازم است ممکن است موجب آسیب نواحی دیگر بدن مثل لگن و قفسه صدری و به خصوص مفاصل مجاور گردد. آسیب مفصل زانو در همراهی با شکستگی استخوان ران همان طرف ممکن است آسیب خفیف مخفی تا در رفتگی واضح زانو و پارگی تمام لیگامانهای زانو را شامل گردد.^(۴)

در هنگام وقوع آسیب استخوان ران باید به آسیب های هم زمان لیگامانهای زانو توجه داشت که در بسیاری از موارد به دلیل توجه بیشتر به شکستگی بیمار و عدم امکان انجام معاینه